

Underbilag til bilag 5.

Afskrift af Københavns magistrats skrivelse af 24. maj 1967 til færdsels-sikkerhedskommissionen.

I skrivelser af 17. februar og 25. april 1967 har færdselssikkerhedskommissionen udbedt sig en udtalelse vedrørende magistratens stilling til spørgsmålet om at lade en del af parkeringskontrollen overgå til vejbestyrelserne (kommunerne).

I den anledning tillader magistraten sig — i tilslutning til det af kontorchef Kai Knudstrup på kommissionsmødet den 25. oktober 1966 udtalte — at fremføre følgende.

Efter magistratens opfattelse er det tvivlsomt, om en sondring mellem parkeringsrestriktioner, der alene tilsigter at rationere parkeringsmulighederne, og parkeringsrestriktioner, der har færdselsmæssig eller anden politimæssig interesse, kan opstilles. Enhver parkeringsrestriktion har efter magistratens opfattelse et færdselsmæssigt formål, således også de tidsbegrænsninger, der er gennemført i København med regler om 1/2, 1, 2 og 3 timers parkering. Manglende parkeringsmuligheder forårsaget ved, at parkeringsplads beslaglægges hele dagen eller hele døgnet, er medvirkende til at skabe en række trafikhindringer i form af u hensigtsmæssig parkering og søgning efter parkeringsplads.

I kommissionens materiale er anført, at der ikke i færdselsloven eller i vejloven findes nogen udtrykkelig bestemmelse om, hvem det påhviler at påse overholdelsen af parkeringsforskrifter. Samtidig anføres dog, at bestemmelsen i retsplejelovens § 108, stk. 1, hvorefter det er politiets opgave at opretholde sikkerhed, fred og orden, *at påse overholdelsen af love og vedtægter* samt foretage det fornødne til forhindring af forbrydelser og til efterforskning og forfølgning af sådanne, må indebære, at opgaven påhviler politiet.

Heri er magistraten enig.

En overførsel til kommunen af dele af parkeringskontrollen må efter magistratens opfattelse karakteriseres som en principiel

ændring, da det har været en forudsætning for den nuværende organisation af politiet som et statspoliti, at politiet i hele landet overvåger ordenens opretholdelse og påser overholdelsen af de hertil sigtende regler, hvad enten disse regler findes i statslige eller kommunale forskrifter. Dette synes også at fremgå af politikkommissionens betænkning af 10. november 1926, hvilken betænkning dannede optakten til politiets nuværende organisation. En ændring på det heromhandlede område vil kunne føre til konsekvenser på andre områder, hvor der er et samspil imellem politiet og kommunen.

Magistraten finder det uhensigtsmæssigt, hvis der skal være flere korps til at overvåge overholdelsen af regler, der vedrører samme forhold. Den foreslåede deling af opgaverne vil formentlig let kunne give anledning til tvivl om kompetencen til at gribe ind og medføre utilfredshed hos publikum. Til illustration skal nævnes, at en eventuel kommunal kontrollør ikke vil have kompetence til at gribe ind over for ulovlig parkering, selv om denne finder sted på strækninger, hvor der er tidsbegrænsning, hvilket vil kunne føre til det urimelige resultat, at alvorlige forseelser vil kunne passere upåtaget, medens mindre alvorlige overtrædelser vil blive noteret.

Endelig skal det anføres, at der, hvis det pålægges kommunen at varetage den nævnte opgave, vil blive tale om oprettelse af et administrationsapparat stående i forhold til den arbejdsstyrke, som skal sættes ind i kontrollen, og som efter det af politiet anførte væsentligt må overstige det antal personer, der for tiden af politiet sættes ind på kontrollen. Der vil her blive tale om en udvidelse af det kommunale administrationsapparat, medens det må formodes, at politiet i øjeblikket råder over et tilstrækkeligt stort apparat til at forfølge de begåede overtrædelser og indkassere bøder m. v. Er dette ikke tilfældet, vil den nødvendige ud-